

[Dorte Bennedsen]

bemærkninger om principper, som jeg kan være helt enig i, men jeg vil godt bede ministeren om at uddybe sin holdning til planens hovedpunkter, og jeg vil gerne sige, at vi går ud fra, at den størrelsesorden, vi taler om, er omkring de 120 mill. kr., som Sundhedsstyrelsen foreslår.

Og så vil jeg godt have ministerens ord her fra talerstolen for, at den ekstrainsats, der skal gøres, skal ske nu og ikke i 1988, når den næste finanslov træder i kraft. Alle kyndige har sagt, at det er her og nu, der skal sættes ind, og det betyder, at vi regner med at få ministerens tilsagn om, at aktstykkerne vil ligge overordentlig snarligt på finansudvalgets bord.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Fru Dorte Bennedsen udtrykte sig om muligt endnu mere klodset end hr. Henning Rasmussen, da hun skulle forsvare, at Fremskridtspartiet ikke var blevet spurgt. Det skal der ellers noget til, må jeg nok sige.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor vi skulle have debatten, hvis man på forhånd ved, at Fremskridtspartiet er uenig. Fremskridtspartiet var jo ikke med som initiativtager til denne forespørgselsdebat, og det var som sagt ikke vores skyld. Hvorfor skulle vi egentlig have debatten? Dagsordensforslaget blev fremsat af fru Dorte Bennedsen, og det var alle de øvrige partier enige i, og så kan man altså gå her op og bekræfte hinanden i overbevisningen.

Er det det, der er meningen med en folketingsdebat? Så er der noget, jeg har misforstået. Men det tror jeg faktisk ikke at jeg har. Det er ikke min opfattelse, at man i Folketinget kun skal gå op og bekræfte hinanden i de rigtige meninger.

Nu har jeg siddet i Folketinget i tre år, og hver evige eneste gang er Fremskridtspartiet blevet spurgt, om vi vil være medinitiativtagere til forskellige forespørgselsdebatter, og den ene har faktisk været mere overflødig end den anden. Der er også masser af dem, hvor vi har stemt imod det samlede Folketing eller kun stemt sammen med nogle af de politiske partier. Det vil man altså ikke med denne debat, og jeg har stadig væk ikke fattet meningen. Men jeg vil overlade slagsmålet til regeringspartierne og Socialdemokrati-

et. Det glæder mig i øvrigt, at man ikke var så enige om, at Fremskridtspartiet skulle udelukkes, som det har været meningen fra Socialdemokratiets side fra starten. Jeg vil stadig væk udtrykke min foragt for, at det kan foregå på denne måde i Folketinget.

Lenger (SF):

Jeg har kun nogle få bemærkninger her i anden runde. Det er ikke for at diskutere videre med fru Pia Kjærsgaard.

Jeg er enig i det meste af det, der har været sagt i denne debat, og selv om det var noget, vi kunne forudse, synes jeg alligevel, at debatten har været god, og den har været vigtig, fordi vi har manifesteret, at de grundholdninger, vi har haft hidtil i indsatsen mod AIDS, vil vi fortsat have.

Vi har også manifesteret, at der står et meget, meget stort flertal i Folketinget bag. Det synes jeg er vigtigt, for der kan komme så mange situationer, hvor det kan være en stor fristelse at antage letkøbte standpunkter. Jeg synes i øvrigt, at det har været en usædvanlig velkvalificeret debat, ikke mindst i betragtning af, hvor kompliceret og følsomt det emne er, vi har debatteret.

Jeg vil godt sige til fru Dagmar Mørk Jensen, at det udtryk, jeg anvendte, »duplikatorniveau,« bestemt ikke var nedladende ment. Jeg mener godt, at der kan være reel og værdifuld oplysningsvirksomhed på noget, man kunne kalde et duplikatorniveau, men jeg mener ikke, at det er en indsats, der kan stå alene. Det er i forhold til den oplysningsindsats, som har været og fortsat er nødvendig.

Der var en enkelt bemærkning, jeg lagde mærke til i fru Grethe Fenger Møllers indlæg, der, så vidt jeg forstod, blev holdt på vegne af fru Karen Højte Jensen. Det var bemærkningen om, at indsatsen indtil nu har været for beskeden. Det synes jeg er en udmærket bemærkning, og jeg vil meget håbe, at også indenrigsministeren lagde mærke til den. Det er direkte og indirekte gået igennem alle ordførertalerne, men det blev meget klart udtrykt i Det Konservative Folkepartis ordførers tale i dag, at indsatsen har været for beskeden. Der må vel også ligge i det, at den skal være større fremover. Om ikke andet skal begivenhederne nok gøre det nødvendigt med en større indsats.